

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno rigorozanta/rigorozantky:	Mgr. Ivo Polanský
Téma práce:	Vybrané problémy dokazování v trestním řízení
Rozsah práce:	136 stran
Datum odevzdání práce:	7. 11. 2018

1. Aktuálnost (novost) tématu

Dokazování je stěžijní problematikou trestního práva procesního. Právní úprava v této oblasti je dlouhodobě diskutovaná, a to nejen z důvodu připravované rekodifikace trestního řádu, ale i s ohledem na nedostatky legislativní úpravy podmínek pro realizaci některých postupů při dokazování nebo podmínek určujících neúčinnost a nepoužitelnost důkazu v trestním řízení. Často nejednotný přístup aplikační praxe k otázkám dokazování, které nejsou přímo řešeny právní úpravou je důvodem, proč je nezbytné se v trestněprávní nauce zabývat problematickými otázkami dokazování a možnostmi jejich řešení. Jedná se tedy o téma stále aktuální a zkoumání vybraných problémů dokazování může být nepochybně přínosné i pro budoucí vývoj legislativy v této oblasti.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Zpracování tématu si vyžadovalo zejména znalosti z oblasti trestního práva procesního, přičemž autor tyto znalosti prokázal. Z hlediska použitých metodologických postupů se výklad opírá o učebnicové i komentářové zdroje, za současného použití další odborné literatury – monografií, periodik, ale též judikatury a internetových zdrojů. Kvalitu práce snižují pravopisné chyby (zejména v interpunkci) i stylisticky neobratné formulace. Autor pracoval s dostačujícím rozsahem zdrojů, absentují ale zdroje cizojazyčné. Použil standardní metody, ale na škodu hodnotnosti práce z metodologického hlediska převažuje kompilace.

3. Formální a systematické členění práce

Práce o rozsahu 136 stran vlastního textu je kromě úvodu a závěru členěna do osmi kapitol. Nejdříve se autor zabývá historií dokazování, dále teorií dokazování, ústavními limity, zásadami a související judikaturou, ve čtvrté kapitole zase základními zásadami. Právní úprava dokazování je název kapitoly páté, v šesté rozebírá jednotlivé fáze dokazování, navazuje průběh dokazování a poslední kapitola je nazvána specifikace pojmu pravda a skutečnost. Samotné formální rozdělení do 8 kapitol, které se člení na podkapitoly, popř. další podřazené podkapitoly, a to i v počtu 12 podřazených podkapitol (podkapitoly 3.3.1 až 3.3.12), však považuji za přílišné vzhledem k rozsahu textu. Navíc možno mít výhrady i k logickému členění textu. Nespochybňuji význam vybraných základních zásad trestního řízení v procesu dokazování, ale některé části třetí a čtvrté kapitoly dle mého postrádají logickou návaznost, popř. se opakují nebo vybočují ze zpracovávaného tématu.

4. Vyjádření k práci

I když tématem práce měly být vybrané problémy dokazování, autor se v práci snažil zpracovat proces dokazování z různých hledisek (historické, právně-filozofické, ústavněprávní i juristické), co vzhledem k rozsahu problematiky, kterou se snažil pokrýt neumožnilo na daném rozsahu práce zabývat se všemi zpracovávanými otázkami do hloubky. Důsledkem je, že práce v některých částech působí jako kompilace notoricky známých informací obsažených v učebnicích nebo komentáři k trestnímu řádu a postrádá požadovaný tvůrčí přínos. Práci by dle mého prospělo, kdyby autor skutečně identifikoval několik zásadních problémů dokazování a těmito se zabýval zevrubněji.

Připomínky je možné mít, jak již bylo uvedeno při hodnocení logického členění práce, i ke zpracování některých částí odchylujících se od zvoleného tématu. Příkladem je pojednání o zásadě zákonnosti v samostatné podkapitole (3.3.1) nebo popis obžaloby po obsahové stránce na str. 97, kde postrádám užší souvislost s problémy dokazování, tj. se zvoleným tématem.

Vlastní názory autora jsou v práci patrné jen výjimečně a absentuje ve větší míře důslednější analýza použitých pramenů a vytváření vlastních názorů a úsudků k nim. Ojedinele vyslovený názor pak není podpořen dostatečnou argumentací autora (např. vyjádření autora o potřebě budoucí zákonné regulace postavení stran v hlavním líčení na str. 96 nebo požadavek na sjednocení institutů odposlechu, sledování osob a agenta a potřeby jejich zařazení „*do jedné hlavy zákona*“ na str. 111).

Navzdory výše uvedeným nedostatkům, práci celkově hodnotím jako dostatečný podklad pro obhajobu. Autor v ní prokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti i seznámení se s problematikou dokazování v trestním řízení do patřičné hloubky.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Splněn.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Zachována.
Logická stavba práce	Drobné výhrady k logické posloupnosti i systematickému členění.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Dostatečná pro tento typ práce, vhodný poznámkový aparát, výhrady je možné mít k absenci důslednější analýzy použitých pramenů a vytváření vlastních názorů a úsudků k nim.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Dostatečná pro tento typ práce.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Vyhovující.
Jazyková a stylistická úroveň	Práce obsahuje stylisticky neobratné formulace i gramatické chyby.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Doporučuji k obhajobě.
---	------------------------

Při obhajobě by se autor mohl vyjádřit k problematice tzv. prostorového odposlechu.

V Praze dne 3. 12. 2018

JUDr. Ingrid Galovcová, Ph.D.
oponentka